

Täna lehes: Kertu seiklused vaheajal postiljoni ametis

MIILANG

Hugo Treffneri Gümnaasiumi ajaleht | aastast 1925

veebruar 2007

**BARBARUSE
RIIVATU
SEKSI-
AABITS**

KUUM!
Marie Under
OBLIKATE
VAHEL

ESIMEST KÕRDA COSMO AJALOOS...

SUPERTEST
Oled sa pigem
Friedebert või
Johannes?

**Anton Hansen
Tammsaare:**
Kas *playboy*
või pankur?

**KIRJANIKE
SALAKEEL**
Wauawiiwa, lugesime
ridade vahelt!

**KUIDAS
KIRJUTADA
ROMANTILINE
HAIKU**

Kas Cosmo tõukab klassikud troonilt?

Cosmopolitan, algselt mõeldud küll naistele, kuid haaranud ka paljude meeste tähelepanu, on jõudnud ka koolitundidesse. Juba on märganud poisse kirjanduse tunnis Tammsaare asemel Cosmot lugemast. Küsimus on selles, kas ajakiri tunnis on probleem või saab sellest tõesti ka midagi tunniteemadega seostuvat õppida ja kuidas õpetajad üldiselt sellisesse ajakirja suhtuvad.

Loe edasi lk. 3

JUHTKIRI

Kuum versus Kõõm

Before we go to my place
Why don't you give me a taste ...

Minnes ühel päeval garderoobi, avastasin, et Cosmo rubriik „Kuum versus Kõõm“ on jõudnud ka meie kooli seintele. Teemaks seekord paarikesed, kes ka koolis ei suuda teineteisest käsi eemal hoida. Arvate, et avalik amelemine on Kuum? – Eksite. Loomulikult oli see liigitatud seksiooni Kõõm. Ja ma saan sellega ainult nõustuda.

Inimesed märkavad ning neile ei meeldi see, mida nad näevad. Samas kui juba õpilased nii arvavad, siis mis veel õpetajad mõelda võivad? Ei usu, et see neid just hõlma ja oma kooliaega meenutama paneb... Või siiski?

Mind isiklikult panevad sellised hellusehetked mõtlema, miks seda ikkagi avalikult koolikaaslaste ees tehakse? Kas selleks, et näidata, kui lahedad nad tegelikult on, uhkustamiseks oma järjekordse vallutusega, või on armastus lihtsalt nii suur, et tõesti on võimatu teineteisest eemal olla? Iseenesest pole mul midagi selle vastu, kui inimesed on teineteist leidnud ja õnnelikud, aga mulle ei meeldi kooli koridoris kõndides mõelda: „Issand, kas ma segan neid? Oleksin pidanud vist teist kaudu minema, et neile privaatsust anda. Ära vaata, ära vaata, ÄRA VAATA!“

Meie kooli on õnnistatud trepialuste varjatud „käikudega“, kuid neid kasutavad (enamasti) vaid mõningad sõbrannad jutu ajamiseks või mõni rahulik poiss kitarriharjutamiseks. Action käib ikka avalikult - aatriumis ja diivanitel. No jah, õpilasi on HTGs palju, kuidagi on ju tarvis välja paista. Igaüks valib omad moodused. Cosmopolitan kirjanduse tunnis jagab nippe, vahetunnis minnakse praktika kallale...

Tegelikult võiks siiski meeles pidada, et kool ei ole ainult üks koht, kus sõpradega aega veetmas käiakse. See on ametiasutus. Pealegi on siin koolis meid palju ja me võiksime käituda nii, et kõik seda välja kannatada suudaks. Igaks asjaks on oma koht ja aeg ning mina julgen väita, et kool pole kohe kindlasti koht oma suurte tunnete avalikuks demonstreerimiseks.

Miks mind ei huvita poliitika?

Poliitika all pean ma silmas seda kõike, mida poliitikud meie rahva hüvanguks peaksid tegema, teevad või tegemata jätavad. Iseenesest ju teema, mis peaks meid kõiki puudutama, iseäranis valimisealisi. Õnneks või kahjuks ei ole märtsivalimiste eel vaja ülearu pingutada, viimaks end kurssi erakondade kampaaniatubadustega – et neid mitte märgata, peaks elama vist metsas. Kusjuures põhjusi, mis poliitika mulle vastumeelseks muudavad, võib just neist kampaaniatestki hulgaliselt leida.

Näib, et heitlus on karmim kui iial varem, reklaamplakatid lihtsalt ei lase endast mööduda neid märkamata. Ka loosungid on kõlavamad kui iial enne. Näiteks juba legendaarseks saanud: „Lubasime tõsta Eesti iivet! – TEHTUD!“. Automaatselt tekib huvi, kas härra S. käis ise meie rahvale juurdekasvu produtseerimas? Seejuures soovitatakse meenutada, et emapalga ideega tuli lagedale ja selle surus läbi hoopis konkureeriv erakond.

Ka rahateema on mitmel parteil sarnaselt esindatud. Paljude erakondade loosungid lubavad rikkamat riiki, kõigile paremat palka. Mina küsin, mismoodi saab riik tõsta näiteks eraettevõtetele töötavate inimeste palku? Ning kui seda raha pole seni olnud, kust ta nüüd äkki tuleb?

Lubadus, et rikkus ja õnn saabuvad 15 aasta pärast, paneb samuti muigama. Meie valitsuskalitsioonid peavad vastu napilt oma ametiaja, tahaks näha parteid, kes suudab 15 aastat võimul püsida. Palkadest veel - pikalt oli õhus arstide streigi võimalus. Tallinna linnavalitsuse koalitsioonipartei saatis mitmele pealinna haiglale noodi, kus rangelt soovitati linna haldusalas asuvaltel haiglatel MITTE streigiga ühineda. Sama erakonna liider aga avaldab meedias oma toetust meditsiinitöötajate streigile. Probleemid infoliikumisega või populism?

Hariduse vallast – lubatakse põhikoolilõpetajatele sülearvuteid, gümnasistidele reise Euroopa kultuuripealinnadesse. Kas sülearvuti on tõepoolest ülim, mida suudetakse välja mõelda? Ma saan aru, see kõlab suurejooneliselt, aga mõelda, et on suur hulk lapsi, kellel on arvuti juba olemas, ning teine hulk, kellele oleks palju elulisemaid asju vaja, või need, kelle alkohoolikutest vanemad läptopi lihtsalt viinarahaks teeks? Kui aga üldiselt rääkida, siis kust peaks tulema see raha, finantseerimaks neid suuri lubadusi? Kust tuleb see raha arvutite ja reiside jaoks, kui üle kümne koolihoone Eestis põleks tulekahju korral maha, kuna ei vasta kaasaegsetele nõutetele, lisaks need majad, mis lihtsalt viletsas seisukorras on; kui koolilõunad on liiga kallid, kui õpetajatel pole elementaarseid õppematerjale ja koolides puudub WC-paber?

Kõik poliitike lubadused tunduvad paljutootavad ning ilusamad kui kunagi varem, kuid nad on ühtlasi ka tühjemad kui iial enne. Just need labased võtted, millega poliitikud püüavad kõita oma valijaid, meid, eesti rahvast, kelle parima äranägemise kohaselt nad ideaalis käituma peaksid, need ilmselgelt loosunglikud, lausa odavad laused – see viis, kuidas nad meid alahindavad ja meisse üleolevalt suhtuvad – selle pärast ei paku poliitika mulle huvi.

Marie Abel

Koolimaja seinad pragu-nevad – me vajume?!

Anni Jatsa

Pragunevad seinad on viimasel ajal tekitanud õpilastes häiriva mõtte, et koolimaja vajub.

Silmatorikavad praod krohvis asuvad nii Rütüti kui ka Jaani tänava poolsetes seintes. Huvijuht Uve Saare sõnutsi pole esimesel korrusel humanitaarainete õpetajate tööruumi vastasseinas olev pragu vajumisega seotud. Sealne seinakate koosneb niimelt kivist ja kipsist ning ilmastik ei ole sellega just kõige leebemalt ümber käinud.

Jaani tänava poolse hoone seintesse tekkinud lõhed on aga tõesed märgid vajumisest. Lisaks sellele, et see ka kooli vanim osa on, mädanevad ka vaiad, mis kooli toetavad. „Remonditööde käigus on mõned vaiad ikka välja vahetatud.“ tõesed huvijuht rahustavalt. Nii Jaani kirik kui ka Treffneri kooli hoone on ehitatud soisele alale ning hoonete vajumine on paratamatu.

Vajumine on aeglane protsess ja seega lähemas tulevikus suuremaid ettevõtmisi selle takistamiseks pole plaanitud. Taolised operatsioonid võivad alata alles 20-30 aasta pärast.

„Mõne silm jõuab enne loojagi minna,“ naljatles härra Uve Saar.

Lähemas tulevikus on kindlasti oodata pisiparandustöid, et kaotada vaateväljast iluvedad nii sööklas, füüsika alleel kui ka mujal võimalikes tulevastes pragude ilmnemiskohtades.

Kui silmapiirile ilmub ajakiri Cosmopolitan, ununeb õppetöö kiiresti.

Kertu Vider

Cosmopolitan levib koolitundidesse

Õpetaja Aare Ristikivi avastas tänu kaante puudumisele tutvustamata kuu- ja aastanumbri ajakirjast ajalootunni jaoks naiste iluideaalide võrdluse läbi sajandite ja analüüsi naise seisuse kohta ühiskonnas ühiskonnaõpetuse tarvis. Kindlasti teeks ajalootunde huvitavamaks peale Vana-Kreeka poliitika uurimist ka arutelu selle üle, milline pepu tol ajal in oli.

Midagi ikka leiab

Õpetaja Toomas Jürgenstein leidis, et temal sest suuremat kasu ei oleks kui mokda seostamine orgasmiga, milleni jõuda aitavaid kavalaid nippe on pea igas Cosmo numbris. Kui õpetaja Cosmopolitani tunnis välja võttis ja lugema hakkas, ei teinud klass sellest suuremat numbrit. Järelikult ei olnud see midagi piisavalt erakordset, kuna paljud teevad ise samamoodi.

Ethel Timak, kes õpetab matemaatikat, leidis, et ajakiri on intrigeeriv ja paneb kohe kauemaks lugema ning isegi matemaatika tunnis on sellest kasu näiteks ristküliku, miks mitte paksema numbriga korraldada risttahuka, või siis erinevate nurkade näitamiseks.

Meesõpetajad väitsid, et nad kas „sirvisid ajakirja natuke“ või „ei jõudnud eriti pilku peale visata“, samas kui klassi- ja koolivennad vahetunnis Cosmopatakat nähes kõik nagu raisakullid jaol ja järjekorras olid, et lugeda saada.

Üks meessoost õpilane läks ajakirjaga inglise keele tundi, et seal lugemisele nii „koge-mata vahele jääda“ ja õpetaja reaktsiooni jälgida. Asi ei võtnudki nii kurja pööret kui oodatud – õpetaja võttis ajakirja ära, viskas mõned muhedamad naljad ja viskas isegi paar pilku sisse.

Pole tarvis pikemat selgitust, et näidata ajakirja kasulikkust meie haridussüsteemile

ja noorte õpihimule, sest nagu selgus, kasulikke teadmisi erinevate õppeainete kohta saab seal küllaga, kui ainult õige pilguga vaadata oskad.

Cosmo peatoimetaja Merle Liivak:

Minu isiklik arvamus on, et kui noor inimene Cosmo teemad vastu huvi tunneb, siis ta ongi juba täpselt nii küps, et seda lugeda. Ikka parem, kui noored loevad intiimteemadel proffide poolt läbimõeldud artiklitest, kui et kuulevad "vanainimeste asjadest" oma vähekoogenud sõprade käest.

Cosmo innustab juhtima ise oma elu ja tegema ise oma valikuid, kuid samas viitab ka igaühe oma vastutusele ja teavitab riskidest! Ma ei ole kindel, kui võrd heaks

abimaterjaliks oleks Cosmo näiteks matemaatikatunnis, kuid perekonõpetuses on sellest kindlasti suur kasu.

MILANG

www.htg.tartu.ee/miilang

miilang@htg.tartu.ee

Peatoimetaja: Kadri Inselberg

Küljendus: Jaan Kalmus

Veeb: Kaarel Nummert

Juhendaja: Age Salo

Foto: Jaan Kalmus,

Tarvo Metspalu

Kunstnik: Ave Taavet

Toimetus: Maria Sootak, Teele Saarestik, Madis Järvekülg, Liina Ilves, Andero Teras, Robert Nutt, Kertu Vider, Anni Jatsa, Karl Haljasemets, Liiri Oja, Hanna Nõmm, Tiit Tedrema, Kaisa Kulusalu, Mari Lust

Treffnerist väitleb maailmameistrivõistlustel!

12.e klassi õpilane Eva Sule esindab Eestit käesoleva aasta juulikuus toimuvatel vaitluse maailmameistrivõistlustel, mis leiavad aset eksootilises Lõuna-Koreas.

Eesti koondise komplekteerimine toimus sügisel konkursi käigus. Viieliikmelisse võistkonda kuuluvad peale meie Eva veel abiturientid Tallinna Inglise Kolledžist, Tallinna Gustav Adolphi Gümnaasiumist, Tallinna Reaalkoolist ning Pärnu Sütevaka Gümnaasiumist. Noori treenib Miina Härma Gümnaasiumi vilistlane ja Tartu Ülikooli tudengist väitleja **Tajo Oja**, kellel endal on kaunis haruldane kahe maailmameistrivõistluse kogemus.

Vaitlusmaailma aasta kõige olulisemal sündmusel osaleb umbes 30 võistkonda kogu maailmast, nende hulgas ka juba mitmekordne maailmameister Austraalia ja veel üsna noor riik Montenegro. Vaitlused toimuvad inglise keeles ja hinnaalandust ei tehta kellelegi: olgu su emakeeleks hollandi, eesti või läti keel. Hoolimata sellest on tublid eestlastel ette näidatud nii pääs kaheksandikfinaali 2004. aastal kui ka inglise keelt emakeelena kõneleva Bermuda alistamine möödunud suvel.

Maailmameistrivõistlustel toimub kaheksa eelvoorut, kus väideldavad teemad hõlmavad probleeme alates terrorismist sõjavangidest, lõpetades saastekvootide ja inimõigustega.

Treffneristidel on olnud au kuuluda Eesti koondisesse ka eelnevatel aastatel.

„Miilangu“ toimetus hoiab Evale põialt!

Riigieksamimure on naeruväärne, võrreldes maailma nälja- ja terrorihuga. Ometi muudavad need „ainult eksamid“ mitme tuhande noore inimese elu. Ja just sellepärast ei maksa nendega jamada. Nagunii on teadmata me tulevik ja teadmata teadmata teemad, millel „küp-sus“-kirjand tuleb kirjutada.

Jaanuarikuine üllatus abiturientidele

Natuke enne jõuluvahetust käisid jutud, et lõpukirjandis võidakse teha muudatusi. Paanikat ei tahetud veel tekitada, sest usuti siiralt: kõik uued tuuled hakkavad puhuma järgmisel, ülejäämisel jne aastal.

Jaanuaris kooli tulles ootas proovikirjandite tulemustega tegid õpetajad **Age Salo** ja **Helgi Tering** teatavaks ka nüüdseks juba ametliku muudatuse: 14. aprilli hommikul ei pruugigi abiturientid saada mitte traditsioonilisi kirjanditeemasid, vaid hoopis teemad koos suunavate-abistavate küsimustega.

Saladused ja lisapinge

Kõige tähtsam on mainida, et see, millisel kujul täpselt teemad aprillis õpilastele antakse, jääbki saladuseks. „Ühelgi riigieksamil ei tohi eksaminandid eelnevalt teada, kuidas on eksamiülesanne sõnastatud. Eksamiülesande täpne sõnastus selgub alati alles eksamiruumis, mis ei tähenda aga seda, et õpilastel ei tohiks olla eelnevat teavet võimalikest tüüpülesannetest,“ selgitas Eksami- ja Kvalifikatsioonikeskuse eesti keele peaspetsialist **Märt Hennoste**. HTG direktor **Ott Ojaveer** ei saa sellise arvamusaga aga mitte kuidagi nõus olla: „Niigi õpilased närveerivad selle pärast, millised teemad tulevad. Nüüd hoitakse õpilasi ja õpetajaid

veel lisaks pingele all - ei öelda, millist varianti rakendatakse. See on lubamatu!”

Ettevalmistumiseks aega ei anta

Mis puudutab eksamis muudatuste tegemist pärast eksamiaegade kinnitamist (käesoleva õppeaasta riigieksamite ajad kinnitati juba 2006. aasta maikuu), pole tegemist ühegi seaduse rikkumisega. Märt Hennoste sõnul tehakse väiksemaid või suuremaid muudatusi kõigis riigieksamites igal aastal. Eesti keele riigieksamil võeti näiteks 2006. aastal kasutusse uus hindamisjuhend, sel aastal täpsustatakse eksamiülesannet.

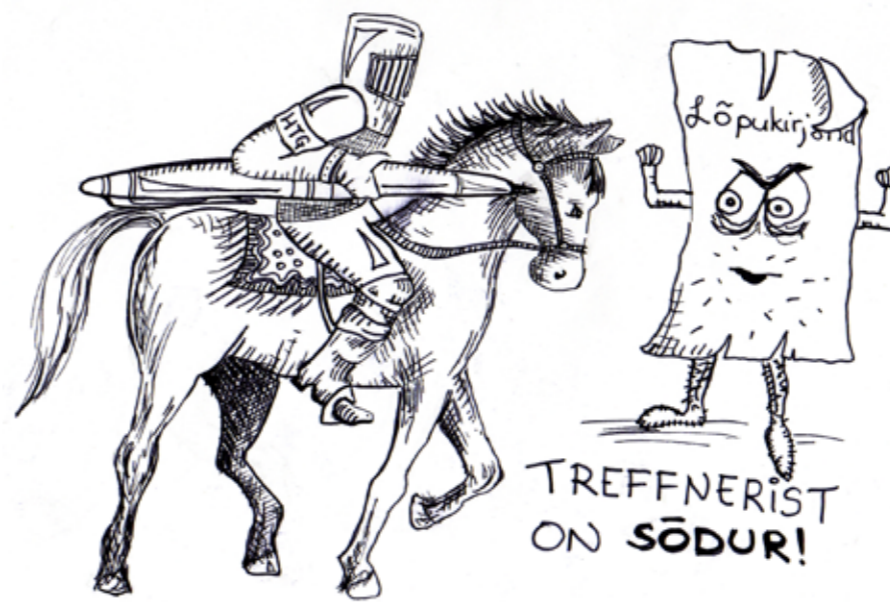
Hennostet toetab juriidilisel tasandil ka õiguskantsler **Allar Jõks**, kes sõnab: „Kui teie arvates piiraks ülesandele lisatud selgitus õpilase valikuvabadusi, on soovitatav pöörduda Eksami- ja Kvalifikatsioonikeskuse poole palvega eelistada varianti 1 või 2!“

Omalooming mängust välja

Nii enamus küsitletud abiturientidest kui ka õpetajad koos direktoriga leiavad, et eriti häirivad ongi 3. alternatiivvariandi kohustuslikud abiküsimused. „Kolmas võimalus - räägid sellest ja sellest ning ei saa omaloomingut tegelikult üldse rakendada. Kui sa ei mõtle niimoodi, nagu on antud suunistes, siis tekib küsimus, kuidas kirjandi parandaja seda mõistab. Pole olnud aega sellises vaimus kirjandit harjutada ja see on põhjus, miks ma väga pahane kogu selle asja üle olen. Olen ka Riigikogu sellest informeerinud,“ teatas Ojaveer.

Riigikogulane ja Treffneri endine direktor **Helmer Jõgi** näeb probleemi just õpetajate-õpilaste mitte õigeaegses teavitamises, üldises infosulus. Jõgi mõõnab, et ühes demokraatlikus riigis ei tohiks asjad nii käia.

14. aprilli varjab saladuste loor

Miks üldse midagi muuta?

Eesti keele riigieksami probleem on, et eksaminandidele ei ole senini sõnastatud eksamiülesannet. Eksamikeskus lähtub tõdemusest, et arutlemine ja kirjutamine on eelkõige probleemikesksed tegevused, pealkiri aga üksnes teksti osa. Sellest tulenevalt peab kirjandi eksamiülesanne osutama probleemile, mida õpilane tekstis käsitleb. Eesti keele riigieksami ülesanded peavad aitama kaasa sellele, et õpilased mõis-

taksid teemat paremini ning ei tõlgendaks seda eksamipingele ei ole senini sõnastatud eksamiülesannet.

Käarid tekivad just ajastuses ja hindajate-õpetajate-õpilaste valmisolekus. „Kirjandi parandajad ei tea midagi - ei ole neidki minu teada siiaaani kokku võetud, nii et tegelikult täna tehakse Eesti riigis otsuseid kabinetivaikuses. Õpetajatega ei räägita ja neile ei anta ka aega õpilasi selleks ette valmistada!“ ütles Ojaveer.

Õpetaja **Age Salo** sõnul tekitab segadust ka fakt, et härra Hennoste enda poolt koostatud eksamiküsimuste koostajate vihk („Täna kirjutame kirjandit 2007“) sisaldab teemasid ainult traditsioonilisel kujul. Selgunuks kõik 2006. aasta augustis või septembris, oleks jäänud kolmveerand aastat aega eesti keele õpetajatel ja abiturientidel koos töötada uues suunas. See rong on nüüd aga kahjuks läinud.

Kõige veidrama hoiaku on probleemi suhtes võtnud aga Eesti Emakeele Selts, mille juhatuse esimees **Helle Metslang** kirjutab küllaltki apaatselt rahuga: „Mõistame, et küpsuseks valmistumise käigus võib tekkida muresid, kuid antud juhul me siiski probleemi ei näe. Soovime, et kirjutaksite oma kirjandid kaunis ja korrektses emakeeles.“

Variant 1 ehk „vana“

1. „Meist igauhest sõltub Eesti püsimine.“ (Lennart Meri)

Variant 2

1. „Meist igauhest sõltub Eesti püsimine.“ (Lennart Meri)

Kirjuta arutlev kirjand, milles analüüsid kodanike osa ja ülesandeid Eesti riigi kindlustamisel. Too kirjandis näiteid rahva- ja kodanikualgatustest ning kasuta allikatena Eesti lähiajalugu käsitlevaid teoseid ja ajakirjandust. Soovi korral võid ka ise leida sobiva teematõlgenduse.

Variant 3

1. „Meist igauhest sõltub Eesti püsimine.“ (Lennart Meri)

Kirjuta arutlev kirjand pealkirjaga „Meist igauhest sõltub Eesti püsimine.“ (Lennart Meri)“, milles analüüsid kodanike osa ja ülesandeid Eesti riigi kindlustamisel.

Õpilaskogus toimus erakorraline võimuvahetus

Aastavahetuse saabumisega leidis aset ka vahetus HTG Õpilaskogu juhiositsiooni.

18. jaanuaril toimunud ÕK üldkoosolekul esitas endine president Mihkel Liiber^{1,4} lahkumisavalduse, mille esialgses variandis ta oma põhjuseid ameti maha panemiseks ei selgitanud. Spontaanselt otsustati ka kohe samal kokkusaamisel valida uus president, kelleks sai **Indrek Lillemägi**^{1,3} (pildil). „Taoline võimalus oli küll juhatusega läbi mõeldud, kuid otsesed eesmärged polnud valmis seatud,“ kommenteeris ametisse astumist värske esimees.

seadise eesmärged polnud valmis seatud,“ kommenteeris ametisse astumist värske esimees.

Jaak Jõerüüt andis nõu

8. veebruaril käis Treffneris abiturientidele loengut pidamas Jaak Jõerüüt, kes on praegu Eesti suursaadik Lätis.

Loengu teemaks oli „Diplomaatia. Eesti riigi turvalisus.“, kuid räägiti ka kultuuridevahelistest erinevustest, diplomaadi karjääri võludest - valudest ning paljust muustki. Jaak Jõerüüt on olnud suursaadikuks ka Itaalias ning USA-s. Samuti on tegutsenud ta Eestis aktiivse poliitikuna, olles valitsuses kaitseministriks.

Üldiselt on väga meeldiv, et kool organiseerib kogunud inimeste loenguid, sest hea on kuulata vahel ka tarku mehi-naisi väljaspool Treffneri seinu. Eriti kasulikud on need just abiturientidele, kes parasjagu tulevast eriala valivad ja erinevaid küsimusi küsida saavad. Nii et aitäh huvitava loengu eest ja jääme huviga uusi üritusi ootama.

Helgi Tering:

„Näen vastuolusid Eesti vabariigi õpetajaskonna vaimse iseseisvuse ja ministri keelan-käsin suhtumise vahel. Haridusministeeriumi ametnikud lõhuvad - loodan, et tahtmatult - õpetajate usaldust ja koostöövalmidust nendega, õpetajad ei mõista ametnike negatiivsete hoiakute põhjusi. Mingil seletamatul põhjusel eiratakse kirjanduse kui kunsti kõige olulisemat ülesannet - õpilase loomingu arendamist, mängu ja reaalsuse suhte kaudu enda tõelise olemuseni jõudmist, mis peaks ehk igale inimesele ülim eluülesanne olema. Teist aastat järjest teeb Eksami- ja Kvalifikatsioonikeskuse eesti keele õpetajaid alandava vea: ta viib pärast jõule eksami parandamisse või ülesandesse sisse uuendusi, mida õpetajad sügisel tööd alustades ei teadnud. Ministeerium ei tohiks suurendada stressi, hoolimatust, küünilisust, mida meie õpetajaina koolis vähendada püüame.“

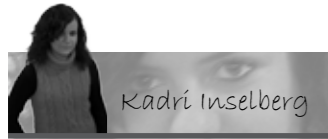
Indrek Pajur, 12 e:

Mind huvitab väga, mis pärast tuli Eesti haridusministeeriumi töötajatele haruldastel jabur mõte teha niigi keeruline kirjandi kirjutamine veelgi segasemaks. Juhin tähelepanu just punktile kaks, kus tööülesande lõpus on klausel „Soovi korral valida vaba teematõlgendus“. Heakene küll, ma arvan, et vähemalt paarkümmend luuletust toob riigieksam küll kokku, kui 2. stsenaarium käiku läheb. Tõsiselt kahtlane on see, et haridusministeerium soovib õpilaste mõtteid kuidagi raamide vahele suruda ja suhtub kirjanditesse nagu masstoodangusse. Kõik kirjutavad ja mida sarnasemalt, seda parem. Kirjand on minu jaoks asi, kuhu ma panen OMA mõtteid, endale meeldivas järjekorras ja see, et ma jõuan nende abil ka mingile järeldusele, on täiesti iseenesestmõistetav. Ka ilma mingite suunavate punktideta.“

Endine arst ja Miina Härma gümnaasiumi vilistlane – nüüd meie võtmetädi!

Kadri Inselberg

Laupäev...Lund sajab. Ja mina? Mina lähen kooli!

Koolis käib vilgas elutegevus, sest tantsulapsed ei suuda ka laupäeval tantsimata olla. Valvelaua taga istub Karin.

Võtmetädi, vanaema Punga, kantseleitädi – heal lapsel mitu nime! Nii me teda tunne- me ja teame, et ta on alati ole- mas, kui on vaja mõnd ust lahti teha või kadunud asju otsida. Mis me küll temata teeksime?! Temast endast teame õige vähe, aga selle vea parandame nüüd kohe ära. Mul on au teile esit- leda – Karin Kruus!

Noorusaeg rohelisel tänaval

Karini lapsepõlv oli hästi ilus. Tema vanemad olid õpetajad ja nad elasid Tartus Tammelinna väikeses majas koos suure aiaga. „Tollal oli see väga linna ääres, nii et terve väikese tänava lap- sed mängisid seal rohelisel tä- naval,“ meenutab ta naerulsui. Koolis käis ta tollases Tartu 2. keskkoolis (Miina Härma gümnaasiumis), mille ka edu- kalt lõpetas.

Tema noorusaeg möödus aga täiesti teistsuguses ajastus võr- reldes sellega, milles praegune noorus elab. See oli sõjajärgne aeg ning võimalusi oli vähem. Kuid isetegevust sai siiski teh- tud ja Karini suurimateks hu- vialadeks olid keemiaring ja laulmine.

Pärast keskkooli tuli asja- de loomuliku käiguna Tartu Ülikool ja arstiteaduskond. Karin ongi üle 30 aasta töö- tanud meditsiinis – esialgu sisearstina ja hiljem jaoskon- naarstina. Küsimusele, miks just arsti elukutse teda paelus, vastab ta, et see amet oli talle lihtsalt alati väga meeldinud. Arstiksoleku aega meenutab ta ainult ülivõrdes: „See oli ikka väga ilus aeg. Praegune töö siin on selline pensioniaegne järellainetus.“

Karin rabab mitmel rindel: avab ukse, jälgib kaameraid ja ka paljundab kui vaja.

Kuidas siis ikkagi Treffner?

Treffnerisse tuli ta pensionile jäädes tööle, kuna eluaeg oli töötatud ning koju ei tahtnud küll kuidagi jääda. Samas oli ka tütar, õppealajuhataja Aime Punga, siin juba ees. Karinile meeldivad tohutult siinsed õpilased, kuna nad on nii õpi- himulised ja tegelevad veel nii paljude muude asjadega kooli kõrvalt.

Samuti on siinne keskkond tema sõnul hästi elurõõmus, mis teeb siin töötamise väga meeldivaks. „Muidu on need pikad päevad siin istuda küllalt nürimeelne, aga need vahetun- nid ja lapsed ja noored inimesed on ikka nii toredad kogu

oma suhtumise ning tahtmis- tega. „Mulle väga meeldib!“ ütleb Karin.

Tema ise – siin ja praegu

Oma elu suurimateks saavu- tusteks peab Karin perekonda, kodu ja karjääri. Lapsed ja hil- jem lapselapsed on olnud tema elus alati väga tähtsad. Tal on kolm last – üks tütar ja kaks poega, kuus lapselast ning üks lapselapselapski. Vabal ajal meeldib talle tegeleda käsitöö- ga ning raamatuid lugeda, aga ka muusikat kuulata.

Iseloomult kirjeldab ta ennast kui väga tagasihoidlikku ini- mest. Pjedaalile pole ta eriti kunagi trüginud ning just seda joont paneb ta endale ka vahel

pahaks. Osaliselt tingis seda tema arvates noorusajal valit- sev riigikord, mil ei saanudki midagi suurt ette võtta ning elama pidi suhteliselt vaikselt ja rahulikult.

Karin on üle elanud ka suure sõja aja ning mäletab selgesti, kuidas Tartut pommitati ja üks kooliaasta sellepärast suisa veebruarikuus läbi sai.

Niisiis, seal Ta istub – klaasi taga ning maagilisel kombel avanevad meie ees ukseid. Ta liigub vaikselt ja käratult, kuid Tema tegevuste tulemustest saavad kasu kõik. Hinnakem seda tihedamini, pangem Teda tähele ja kinkigem vahel naer- rusegi. Tema oskab sellest rõõmu tunda!

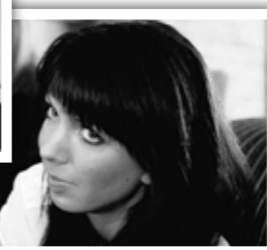
HTG sekretär Inge Kivimaa:

Karin on väga kohusetundlik töötaja, mõnikord liigagi, aga ju ta tunneb end hästi, kui kõik tema tööülesanded on korralikult täidetud. Töötanud arstina, aitab ta vajadusel nii õpilasi kui õpeta- jaid, eks eelkõige vaja ikka valuvaigisteid, aga mõnikord ka head nõuannet.

Arvatavasti mäletavad õpetajad siiani endist valvelaua töötajat, kellega suhtlemine ei olnud just eriti meeldiv. Praegu, arvan ma, on kõigil hea tulla kooli kantseleisse, sest kõigepealt naeratab vastu meie abivalmis valvuriproua Karin.

JAH

EI

Väike Miilang tungib suurde maailma

Mis põhjusel hakkasid ühel ilusal päeval kolm tüdrukut koolis ringi siblima, Internetist telefoninumbreid otsima ning kümnete kaupakõnesid võtma? Aga sellepärast, et Miilang rakendas nad kõik tööle, et teha üks hulljulge, ent huvitav eksperiment.

Idee seisnes selles, et püüdsime telefoni teel kätte saada võimalikult palju tuntud nägusid, et näha nende reaktsiooni ning suhtlemistahet õpilastele ja küsida neilt lihtne küsimus: kui suured võimupiirid on ühel kooliajalehel? Üritasime keskenduda isiklikele, kel oleks ka midagi asjakohast öelda, kuid ega ka lihtsalt põnevate inimeste numbrid taskusse ei jäänud.

Tundub lihtne

Arvata võiks, et asi polegi nii keeruline, paljude avaliku elu tegelaste kontaktnumbrid on ju Internetis olemas. Jah, lauatele- foni numbrit seal avaldada pole raske, telefonile vastamine aga näib olevat palju keerukam. Otsustasime alustada poliitika- tega, kes on lahkel meele oma telefoninumbrit Interneti üles riputanud, neile vastab tõenäoliselt aga poliitika sekretäri sekretär. Nimelt andis Miilang tuld Tartu linnapea Laine Jänesele, haridusminister Mailis Repsile ja peaminister Andrus Ansipile, ent seda eri- liste tulemusteta. Hoolimata

vankumatust järjepidevusest, ei suutnud me ühelegi eelpool- nimetatud isikule ligi pääseda. Helistades Vabariigi Presidendi Kantseleisse, vastas meile ainult kutsuv toon, olgugi et hel- listasime mitu korda ja erinevatel kellaaegadel.

Meie eksperiment tõestas, et me pole vaid telefonikõne kau- gusel Vabariigi juhttegelastest. Edukad olime vaid Tartu abilinnapea Jüri Sasi tabamisel, seda aga tänu faktile, et Tartu ta oli Interneti lahkel üles riputanud oma mobiiltelefoni numbril.

Tabatud tegelased

Võtsime ette koolidirektorid üle kogu Eesti. Siin ootasime juba märksa suuremat õnnes- tumisprotsenti ja me ei pidanud pettuma. Selgus, et koolipapad- mammad on üsna alati võõrale koolilehele kommentaare jaga- ma, olgu nad siis parajasti oma kabineti tugitoolis või tänaval keset automüra. Pärnu Koidula Gümnaasiumi direktor Rein Eglon leidis, et koolilehe võimupiirid on väikesed ja pigem on tegu koolisisese dialoogiga, väljapoole kooliajalehe hääli aga ei kostu. Pisut positiivsema kommentaari andis Sütevaka Humanitaargümnaasiumi di- rektor Andres Laanemets - kui on suurem kool, olevat ka koolilehe tähtsus suurem. Ka Gustav Adolphi Gümnaasiumi direktor Hendrik Agur oli nõus sõna sekka ütleva. Tema arvas, et kui õpilastele on autoriteet õpilaste seas, siis on sellel ka tähtis roll.

Märksa lihtsam oli tabada neid direktoreid, kes lisaks kooli lauatelefonile esitasid Internetis ka oma isikliku mobiiltelefoni numbril.

Miilangu "telefoniterrori" eest ei pääsenud ka ajakirjanikud, kes osutasid üllatavalt kätte- saadavateks ilmakodanikeks. Ajakirja Stiil peatoimetaja Kristi Pärn-Valdoja oli meel- sasti nõus asja kommentee- rima ja ütles, et oma koolis on ajalehe võim arvatavasti väga suur, eriti nüüd, mil koo- liajalehti on hakatud järjest enam looma. Kõnele vastas ka Eesti Looduse peatoimetaja Toomas Kukk, kes jäi aga vastuse võlgu ning tunnistas, et pole asjaga eriti kursis. Selle eest teab ta kindlasti, kes on termitofiliidid ning mis on polüpliidid. Ka Madis Jürgeniga Eesti Ekspressist proovisime kontakteeruda. Meile vastas aga ülisõbralik sekretär, kes teatas, et hr. Jürgen on kahjuks majast lahkunud, aga juhul kui tegemist on pakilise probleemi- ga, on võimalik jätta number ning meile helistatakse tagasi. Kahjuks jäi vastuseta kõne Priit Pulleritsule, Postimehe va- nemtoimetajale, ent selle eest kujunes väga lõbusaks tele- fonikõne Muusa toimetaja Tanel Veenrega. Nimelt tundus, et heatujulisel Veenrel oleks üht- teist Miilangule öelda küll, ent Eesti käre kliima sundis ta kaeblikult paluma, kas oleks võimalik kunagi hiljem edasi kõneleda, "kuna käsi külmetab, kui telefoniga rääkida".

Lisaboonusena otsustasi- me üritada kontakteeruda ka Laura Põldvere ja Mari-Leen Kaselaanega, piirdusime siiski vaid Laura kommentaariga, kes arvas et koolileht suudab nii mõndagi ära teha.

M.o.t.t.

Mis siis meie väikesest katsest selgus? Pea kõik need inimesed, kellega vestlesime, teata- sid rõõmsal meelel, et „ojaa - koolileht on ikka üks tore nähtus ja võimu võib teisel olla ka“. Ent samas pani kogu eksperiment meid tahes-taht- mata mõtlema sellele, kuidas needsamad inimesed reageer- riksid, kui me helistaksime ja küsiksime neilt täispikka inter- vjuud või tuleksime lagedale paari terava küsimusega mõnel päevapoliitilisel teemal. Praegu võime kindlalt öelda vaid seda, et mõneminutilise usutlusi pi- sut tuntumate inimestega võib koolileht läbi viia küll, isegi, kas nende inimestega alati kon- takti saab.

Lõpetuseks esitaksime südami- liku kommentaari meie oma kooli direktor Ott Ojaveerilt, kes usub, et koolilehe eesmärk on tutvustada ja edasi kanda kooli väärtusi. See olevat koht, kus kirjutatakse, mida me teeme, ning arutletakse, mida võiks paremini teha, see- juures ei sõimata kedagi ega loobita poriga. „Selles mõttes on mul kooliajalehtedes pal- ju rõhkem usku kui Eesti riigi trükiajakirjandusse.“

Triinu Paidla: „Ma ei taha olla tühikargaja.“

Fotod: Erakogu

Triinu saab hakkama iga asjaga, mis elus ette tuleb - olgu see siis enese eest seismine või helikopterisõit - ja ta teeb seda naeratus näol.

Karl Haljasmets
Mari Lust

Triinu Paidla (12.d) on särav ning ambitsioonikas humanitaarklassi neiu, kes paljude eelarvamuste kiuste on ülimalt sõbralik ja arukas tüdruk. Ta elab oma elu nii, et ei peaks midagi kahetsema ning ka kõige lootusematest olukordadest üritab ta alati leida midagi head – juba lasteaias oli ta tuntud kui „väike päike“.

Triinu elu kulgeb kordamööda kahes riigis. Tema isa, ema ning noorem õde elavad Luksemburgis, tema ise Eestis. Üheksandas klassis elas ka tema Luksemburgis, kuid kuna sealne kool talle väga ei meeldinud, tegi ta vanematega

kokkuleppe: saades sisse Miina Härma kooli või Hugo Treffneri Gümnaasiumisse, võib ta kolida Eestisse. Lepitud, tehtud – sel kevadel seisab tal juba ees Treffneri lõpetamine.

„Minu kirg on reisimine.“

Reisimine ei piirdu Triinu jaoks sugugi ainult Luksemburgi vahet sõitmisega. Ta on käinud päris paljudes kohtades üle maailma, kuid eredaimalt on tal meeles viimane reis Kuubale. Elavusenooti ta hääles on reisisid rääkides selgesti tunda.

„Tahtsin ära näha, milline see kommunism on,“ ütleb Triinu, „kodus ikka räägitakse, et seda ja teist polnud poodidest saada.“ Sellele ta oma sõnul tõestuse ka sai: kohalikud poed olid täiesti tühjad ning turistide poes maksis ainuüksi pudel toiduõli neli dollarit, kusjuures kohalike

Triinu 7 lemmikut

1. lill: valge kalla
2. jook: vesi
3. jäätisekokteil: „Sammuv Mammut“
4. raamat koolilektüürist: Honoré de Balzac „Isa Goriot“
5. auto: Mercedes GL
6. tennisist: Lleyton Hewitt
7. õpetaja: Merille Hommik

„Mida rohkem ma tahan, seda rohkem ma saan.“

tavaline palk on ainult kümme dollarit kuus! Kuubat iseloomustades kasutab ta peamiselt kaht sõna: retrohõngulisus ja naiivsus.

Vabal ajal käib Triinu tantsimas tantsustuudios „Attitude“,

mängib aeg-ajalt tennist ning käib kinos. Tähtsaimaks peab ta aga sõprade jaoks aja leidmist ning nendega koos olles oma lemmiktegevuseks rääkimine kõrvõimalikest maailma asjadest.

Triinule meeldib oma õega lõbusalt aega veeta

„Kõrgust kardan, kiirust ei kard.“

Rahva ees esinemine ei paku Triinule mingit probleemi

Triinu on parajalt musikaalne – ta on käinud muusikakoolis klaverit õppimas ning laulnud laulukooris. Kuna aga kümnendas klassis tegeles ta tennisega tõsisemalt kui praegu ning peale selle veetis ta õhtuid ka autokoolis, ei jäänud laulukoorile enam kuidagi aega. Sellest ajast rääkides on tal ikka veel meeles, kui pahane oli õpetaja Keerberg, et ta koori ei läinud. Autodega on Triinul üldse soojad suhted. „Ma ei ole selline tavaline tüdruk, kes mängib *barbie*’dega, pigem meeldivad mulle just autod, mootorsaanid ja muud sellised asjad.“ Talvel ongi ta lemmiktegevuseks mootorsaaniga sõitmine.

Parem olla ise eeskujuks, kui imetleda teisi

Iidoleid Triinul pole. „Ma pole selline inimene, kes tahaks keegi teine olla. Mul pole kunagi olnud sellist maaniat, et tahaks näiteks Beyonce olla.“ Pigem tahaks ta ise olla selline inimene, keda pisikesed tüdrukud tulevikus eeskujuks võiks pidada. Kui aga keegi siiski eeskujuks võtta, siis vanemad. Näiteks oma isa iseloo-

„Kui keegi ütleb mulle, et raamat on halb, siis ma raudselt loen selle läbi. Lihtsalt sellepärast, et näha, kas see on halb, et lükata see arvamuse ümber.“

„Lemmiklauljat ei suudaks ma öelda, sest see tähendaks, et ma alahindaks kedagi teist.“

Katri Uibu 12^d

Triinu on tütarlaps, kelle kohta igasugused eelarvamused kui naiivsest ja üleolevast tüdrukust tõele ei vasta. Tema parimaks küljeks on oma arvamuse kõva selge häälega avaldamine: võtab peaaegu alati klassis toimuvatest diskussioonidest püüdlikult osa. Parim näide sellest, kuidas otsekoheus, ambitsioonikus ja kaunis välimus on ühte liidetud. Ta on ühtaegu tähelepanelik, arukas, elurõõmus, empaatiline, viisakas ning sõnakas - lihtsalt suurepärase kaaslane ja armas sõber! Mul on siiralt hea meel, et temaga tutvusin.

Aive Roots klassijuhataja

Triinut võib kohata seal, kus midagi toimub. Enesekindla esinejana suudab ta publiku ennast kuulama panna, hakkaja tütarlaps, kes tuleb teoime igas olukorras, mõtleb kaasa, on abivalmis. Ta on elav, seltskondlik ja väga hea suhtleja. Tõeline päikesekiir!

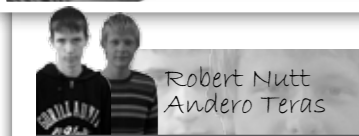
mustab ta kui hästi rahulikku, tarka, edasipüüdlikku inimest, kes teab alati, mida ta tahab, ning pürgib selle poole. Oma ideaalmeest kujutab Triinu samuti just sellisena ette ning ka ennast peab ta rohkem isa moodi olevat. Isast rääkides sütib pidevalt ta näole meeldiv naeratus ja tema suhtes soovitas Triinu valvel olla – ta jõudvat elus veel kaugele.

Jätkata Eestis või välismaal?

Triinu tunnistab, et sarnaselt paljudele teistele abiturientidele on ka temal mõnes mõttes „must sein“ ees ning kindlaid

plaanid tuleviku suhtes pole. Oma sõnul sobiks ta tööle kuhugi, kus oleks vaja palju suhelda või korraldada. Ta peab end heaks suhtlejaks ning korraldamisega on ta kokku puutunud põhikooli ajal, kui ta kuulus Raatuse gümnaasiumi õpilaslomavalitsusse. Veel kaalub ta õigusteaduskonda astumist ning kujutab end ette näiteks juriidilise tõlgina. Esialgu plaanib ta alustada kõrgharidusteed Tartu Ülikoolis, kuna ajal, mil pidi välisülikoolidesse taotlused esitama, oli ta reisisil, kuid tulevikus plaanib ta minna mujale – näiteks Saksamaale.

30. jaanuaril toimus Hugo Treffneri Gümnaasiumis iga-aastane Anton Hansen Tammsaare nimeline päev.

Seekordsed korraldajaklassid olid 10.d ja 10.e, kes nendele antud ülesandega plaanipäraselt hakkama said. Koolimaja oli traditsiooniliselt kaunistatud Tammsaare mõtteteradega, mis olid kogutud tema endi kirjutatud raamatutest. Aatriumis oli üles pandus käsitsi ja suure hoolega kirjutatud ning maalitud kirjamhe elulugu. Kogu päeva suuremad plaanid said

teostatud pikal vahetunnil, mil korraldati erinevaid võistlusi.

Kõige populaarsemaks osutus soengukonkurss, mis nii õpilastele kui ka õpetajatele palju huvi pakkus. Sellel võistlusel osalemiseks pidi iga klass välja panema oma kõige pikemate juustega poisi ning talle soengu pähe meisterdama. Soengud tulid põnevad ning lõppvõitjaks kuulutati 11.a klass.

Võistelda said ka need, kel polnud pikki juukseid. Neile oli mõeldud punktimäng. Iga klass pani välja oma tiimi ning läbis erinevaid punkte, kus anti neile ülesandeid ning kiireim oligi võitja.

Teades, kui ruttu need soengud neilt pärast peast kadusid, võib vaid arvata, mis tunne seal inimeste ees olla oli.

Pipi Pikksukk on Kurru-nurru maalt tagasi ja blondim kui iial enne.

See on just selline hetk, kus maa alla vajumine tundub päris hea idee.

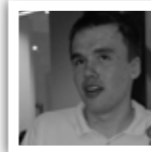

Ka tuumafüüsikul võib soengutegemine õnnestuda!"

Tuleb välja, et tibake loovust on inimestel siiski jäänud hooolimata ~11 aastastest koolipingi nühimisest.

Milline peaks teie arvates olema õpilase ja õpetaja vaheline suhe?

Mart Raamat, 12.d

Väga sõbralik, kõik peaksid läbi saama. Õpetaja ja õpilane peaksid olema... No mitte nagu päris partnerid, aga midagi sinnapoole. Mina isiklikult sellist autoriteetsust küll ei poolda, mulle meeldivad just sellised õpetajad, kes samastuvad õpilastega ja saavad nendega läbi. Aga teietamine... See sõltub täiesti õpetajast. Muidu peaks ikka teietama, kui ei tea päris täpselt, mida õpetaja ootab. Aga kui sa oled õpetajaga vabalt ja ta ise ei nõua seda, siis pole seda vaja.

Juhan Kinks, 11.d

Kindlasti mitte seksuaalne! Õpetaja ei tohiks ennast õpilasest paremaks pidada, suhted peaksid võrdsed olema. Kui õpetaja on sõbralik, teeb nalja ja viskab vempu, lähevad kõik parema meelega tundi ja teevad korralikult kaasa. Mitte nii, et lähen tundi ja õpetaja hakkab karjuma, kui kodutöö on tegemata. Ei tohiks selline hirmuvalitsus olla!

Epp Sinisaar, 11.a

Lahe! Näiteks Jürgensteiniga on väga hea, sa võid minna pärast tunde temaga rääkima ükskõik millest. Selline vabasuhe. Kui sa saad õpetajaga hästi läbi, siis tekib ka aine vastu suurem huvi ja üldse on kõik parem.

Toomas Jürgenstein

Mulle tundub, et kümnendas klassis peab teatud mõttes piirid paika panema. See tähendab seda, et vastastikused õigused ja kohustused on paigas. Edaspidi võiks vastavalt sellele, kuidas teineteist tundma õpitakse, neid piire lõdvendada. Seda olen kogunud, et kui kunagi need piirid jäävad panemata, siis võivad küll konfliktid tulla. Aga kui piirid kümnendas paika pannakse, siis 12. klassiks võib isegi peaaegu sõbraks saada.

Priidu Beier

Sõltub õpetajast. Ma ise arvan, et ideaaljuhul peaks olema selline avatud suhe. Enda puhul ma ütlen, et mina hoian distantsi. Mitmetel põhjustel, kas või seepärast, et on selline punkluuletaja taust. Siis võiks vast hoida sellist soliidset distantsi ja mitte nalja teha.

Nagu kolm tilka ilueliksiiri

Igal koolil peaks olema kõikide tüdrukute lemmik Kristjan Kasearu. Meid on õnnistatud suisa kahega - nimekaimu ja teisikuga.

Kristjan Kasearu:

Sama nimi laulja Kristjan Kasearuga on toonud kaasa päris palju segadust. Kui ta kuulsaks sai, siis küsisid isegi sugulased, et kas see oled sina. Õe käest on hästi palju küsitud, et kas sinu vend on Kristjan Kasearu. Õde ütles, et on küll jah, aga mitte SEE Kristjan. MSN'i on ka kuidagi imelikult palju võõraid inimesi tulnud. Üldiselt on see huvitav, kuid vahel muutub päris tüütuks. Ise ma Kristjan Kasearu suur fänn küll pole, aga midagi erilist tema vastu ka ei ole.

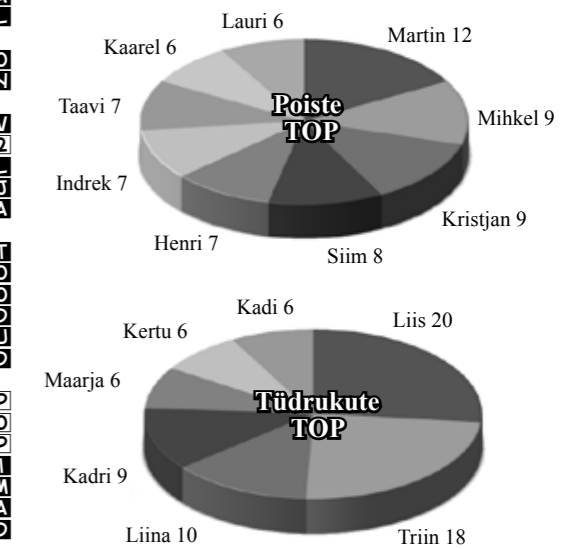

Riho Rokk:

Kristjan Kasearu hüüdnime sain ükskord Tallinnas olles, kui sõbrad järsku hakkasid ütleva, et ma olen ikka temaga väga sarnane. Sealt see hakkas levima ja nüüd kutsuvad mind nii juba väga paljud. Isegi mu ema on öelnud, et ma olen Kasearuga sarnane. Minu suhtumine sellesse ei ole eriti positiivne, kuna mulle ei meeldi selle mehe muusika ja tema ise ka mitte.

Tere! Mis Sinu nimi on?

Tarvo Metspalu uuris, kuidas kutsutakse 2006/2007 õppeaasta treffneriste:

Erilised nimed:

Saile Johanna, Cenely, Krõõt, Lyana, Tody, Johann-Kristjan, Zepp

Andunud fänn Martin Kiho püstitamas aatriumisse altarit oma suurele iidolile.

4900 meetrit ja pääris mitu postkasti..!

"Proovin mõelda õnnelikke mõtteid ja selle peale, et alati võiks ka hullem olla. Ei tule välja."

Kertu
Vider

Värske leht
postkastis teeb
tuju rõõmsaks
nii postiljonil
kui ka lugejal

Igal hommikul ootavad meid postkastis ajalehed, mida on mõnus hommikusöögi või -kohvi kõrvale lugeda. Paljud aga ei tea, ega oska ettegi kujutada, kuidas ja kelle abil need lehed meie postkastidesse jõuavad.

Ühel õhtul palus postiljonist sõber minult abi, kuna pidi talvevaheaja esimeseks nädalaks parema töö peale minema, ent ega lehed siis kandmata saanud jääda. Lolli peaga jäingi nõusse, uued kogemused olevat ju alati kasulikud?!

Õhtu enne tööpäeva:

Numbrid 3.45 äratuskeljal tunduvad endalegi uskumatud, kuid päästa pole enam midagi. Minu ringi pikkus on 4900 meetrit, selle maa peale mahub päris mitu postkasti. Hommikune 5-kilomeetrine jalutuskäik raske koormaga. Sellest võiks lausa eksklusiivse treeningprogrammi teha, kindlasti paljud Hollywoodi kuulsused oleksid taolisest asjast vaimustatud.

28.12.2006, neljapäev

4:00: Teen lahti ühe silma ja mõtlen hetkeks veel viie minuti

une peale, kuid kuidagi õnnestub siiski ka teine silm lahti saada. Kirun ennast, et sellise tööga nõustusin. Tõmban selga mitu kihti riideid, hommikuti on ju õues kuratlikult külm.

4:05: Kööki. On tunda, kuidas kõik peale minu oma voodites mõnusasti põõnavad. Alustan kohvi tegemist. Vesi, kohv... oot-oot, mis nüüd siis juhtus? Panin kohvi sinna, kuhu just vee olin valanud. Jah, unine pea ei ole parim kokk. Puhastan masina veeanuma ja lähen uuele ringile.

4:20: Kohv on lõpuks valmis. Veidi jäätist sisse ja maitseb nagu päris. Pasteedileivad mekivad ka hästi, olukord ei tundugi enam nii jube.

4:40: Jõuan koos oma postiljonikäruga lehepunkti, et ajalehed-ajakirjad peale võtta. Neljapäeval, nädalalehtede-päeval, on neid ju terve mägi. Postimees, Eesti Ekspress, Maaleht, SL Õhtuleht, Päevaleht, Äripäev, üks Sakala ja ka üksainuke Järvamaa Teataja. Lisaks veel ajakirjad Anne ja Eesti Naine. Mingi ime läbi pitsitan kõik 200 lehte kottidesse ja alustaksingi juba ringi, aga... kus on see tark

raamat, kus kõik aadressid ja tellimused kirjas on? Lehtede all? Kiidan ennast kõiges oma tarkuses ja kavaluses mitte mõelda selliste asjade peale e n n e, kui paarkümmend kilo lehti minu ja tähtsate paberite vahel on.

4:43: Samal ajal tuleb enda lehti võtma ka kleenuke naine, kes tõstab hämmastava kergusega oma kärusse 70-lehelisi Postimehe-pakke ja juba viie minuti pärast suundub sibades ringile. Vilumus ja tööstaat on ta liigustest ja ka näost näha. Selline siis ongi tõeline postiljon lähedalt vaadates. Jälgin teda, kuni ta kõrvaltänavasse kaob. Hämmastav.

4:50: Ei ole? Kuidas ei ole? Tõstsin kõik need lehed kotist välja, aga ei ole? Teadsin, et see kohvimasina lugu tähendas midagi. Mis jalaga ma hommikul voodist tõusingi? Anatoomiliselt oleks võimatu, et see vasak oli. Suundun uuesti kodu poole, et kontrollida, kas ma pabereid mitte kirjutusaluale ei jätanud.

5:32: Pärast lõputuid sekeldusi, kui selgus, et ka minu laua peal midagi asjalikku ei olnud, keskusest uue nimekirja tellimist

ja vahetult enne selle kättesaamist, vana nimekirja ülesleidmist olen lõpuks siiski valmis oma saatusele vastu minema ja asun postiringile. Proovin mõelda õnnelikke mõtteid ja selle peale, et alati võiks ka hullem olla. Ei tule välja.

5:35: War'i "Low Rider" kõrvalkappidest kostumas, astun reipal sammul kõrvaltänavasse, saan poolsurnuks ehmatatud kivist põrsa poolt majatrepil. Nimekiri ütleb, et postkasti peab minema Postimees.

5:50: Üksainuke Järva Teataja. Kellele on seda tarvis Tartus elades ja miks ta ühtki veidi kohalikumat lehte ei telli? Mõtlen juba nagu tõeline postiljon, ei tea, kas see on nüüd hea või halb...

6:00: Kuidas keegi loodab endal postkasti Eesti Ekspressi saada, kui kast ise on õhuke kui paberileht? Mõningaste pingutustega surun postkasti Ekspressi, Postimehe ja ka Päevalehe. Tunnen, et olen midagi saavutanud. Postiljoni väikesed rõõmud...

6:20: Olen lootusetult ajakavast maas, inimesed ärkavad ja seisavad juba väraval, et oma

lehte kätte saada. Üks vanem mees küsib isegi poisi kohta, kes tegelikult lehti vedama peaks. Kiidab ja tänab - mina ei tunnegi end nii ebaõnnestununa, kui peaks.

6:50: Lähenen aiale, kus elab kaval koer, kes ei haugu ega näita end enne, kui keegi postkasti avab. Avan kasti võimalikult vaikselt ja hakkan juba lehte sisse libistama, kui loom tormab teab kust välja ja mina hüppan tema ainsa haugutuse peale poole meetri kõrgusele õhku. Ja siis mõeldakse, kust küll tulevad jutud koertest, kes postiljone vihkavad.

6:54: Jõuan sõbra maja ette, kes lubas mind igal hommikul tervitama tulla ja minu üle naerda, kui ma oma käruga sealt mööda vantsin ning talle Postimeest ja Äripäeva postkasti topin. Muidugi pole teda väraval, põõnab arvatavasti hoopis oma soojas voodis. Kõiges oma sadismis teen talle vastamata kõne.

7:27: Kaks vanameest on jõudnud juba oma garaazis autot putitama hakata ja tervitavad rõõmsalt. Annan neile Postimehe, kuid kahjuks pole aega jututama jääda. Minu

lahkudes jäävad heietama, kuidas nende ajal noored raha teenisid, vist siiski mitte postiljonitööga.

7:30: Juba helistatakse postifirmast, et teada saada, millal ma ükskord juba oma ringi lõpetan. Vastan lootusrikkalt, et ehk kella kaheksaks saan läbi. Kiirendan sammu ja üritan ka ennast veenda kõlanud väite õigsuses.

7:43: Hakkam märkama paha-meelt inimeste nägudel, kelle juurde veel sel kellaajal ilmuda julgen. Unistele kodanikele, kes nimekirjadest ja muust midagi ei tea, on võimatu selgitada mu hilinemise põhjust. Lehte enda käes hoides unustavad nad ehk juba muu maailma ja saavad võlutud esilehe pealkirjadest.

8:30: Viimased lehed lähevad postkastidesse. Ring ongi läbi. Pleieri akud on tühjad, jalad suurest kõdimisest tulitavad ja üldse ei imesta, miks lapsed tahavad suurena politseinikeks, tuletõrjujateks või kosmonautideks saada, selle asemel et unistada postiljoniametist.

Fotod: Karl Haljasmeets

„Nii ja Naa“ realiseerib oma lennukad ideed

Foto: Taavi Kübar

Tiiu Tedrema

Treffner on küll ennekõike reaalkallakuga kool, kuid üllendavalt ja isegi riigilistel näitemängu konkursidel on siinsed õpilased mitmeid suuri tunnustusi pälvinud. Sel kevadel lõpetav lend on lõhestunud lausa kolmeks erinevaks näitetrupiks, kuid kõige suuremaks üllatuseks on osutunud karismaatiline poisteseltskond „Nii ja naa“. Trupi moodustavad 5 poissi: Sander Pajusalu, Kristian Põldma, Tormi Torop, Andris Jasjukevits ja Tarmo Puolokainen.

Enne Treffnerisse tulekut polnud neist õigupoolest keegi tõsiselt näitlemisega tegelema. Kui välja arvata lasteaiagaegsed näidendid, kus mõnel õnnestus hakkama saada Mamma musi suurepärase rolliga või siis hoopiski vastumeelselt esinemisi boikoteerida.

Esimesel aastal gümnaasiumis oli nende juhendajaks õpetaja Helgi Tering ja vastupidiselt praegusele 5-liikmelisele koosseisule, küündis see tollel ajal isegi 20 inimeseni. Kuigi nad väidavad justkui ühest suust, et ilma Teringuta poleks nii kaugele jõutud, tekkis soov teistest lahku lüüa juba 10.

klassi lõpus. Otsustati, et on aeg oma lennukaid ideid realiseerida ja see pidi õnnestuma kõige paremini iseseisvalt, mitte uue juhendaja käe läbi.

„Selline publiku reaktsioon ja edu tuli meile suure üllatusena. Pigem olime suur pingel all ja kartsime põrumist,“ meenutab Paju eelmise aasta sügisel Betti Alveri luulekavade konkursi. Tartu voorust edasi Jõgevale pääsenud kava pealkirjaga „Küsimus“ oli ühtlasi nende esimeseks ülesastumiseks uue trupina. Rahvale ja žüriile meeldis nende kava nii väga, et koju tuldi eripreemiaga „Ehe maailmavalu“.

Ragne Rehkli:

„Poiste pakkumine tuli mulle tollel korral suhteliselt suure üllatusena, aga ma ei vajanud mõtlemiseks aega ja olin kohe nõus. Nendega koos on olnud väga toreid aegu nii proovides kui enne esinemisi ja kindlasti oleksin ma ka tulevikus nõus koos nendega mõnda etendust teha.“

Tegemised:

Luulekava „Küsimus“
Etendus „Siinpool jõgede jõge“
Indrek Hirve sünnipäevaüritusel esinemine

YLEVAL EESKUUJULIK NÄITÄRING JA ALL ON JUTTU AJAKIRJAST „MUUSA“

„Muusa“ inspireerib ja intrigeerib

Madis Järvekülg

„Muusa missiooniks on tuua kultuuri inimesele lähemale. Muusa ei heieta ega anna hinnanguid – meie roll on vahendada kultuuri selle kõige erinevamate avaldusvormides. Muusa inspireerib ja intrigeerib.“ – nii võib lugeda uue kultuuriajakirja Muusa kodulehelt (<http://www.muusa.eu/>) ja ka esimese numbriga viiendalt, sisjuhatavalt lehkeljelt.

Ajakirja esimest korda nähes olen rõõmsalt üllatunud: lõpuks üks üllitis, mis näeb väljaspoolt

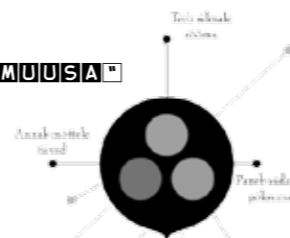
deff välja, sest visuaalne esamulje ON tähtis. Muusal on korralik ülesehitus ja sisukord. Kõik lood on lahterdatud suuremate teemade alla, mis jooksevad järjest plokkidena kuni ajakirja lõpuni. Minu jaoks on valik nii ajakirjale kirjutavate inimeste kui ka lugude peategelaste puhul sobilik. On neid, kellest ei tea midagi, kellest olen kuulnud, ja on ka mõningaid, kellest tean päris palju. Arvan, et igauks leiab oma lemmikud.

Paraku on Muusa sisekuulundus natuke laialivalguv. Enamasti on sõnum arusaadav, kuid kohati on liiga palju, mida haarata, ei tea, kust lugemiseks pihta hakata, vahel on isegi sõnade kokkupanemisega raskusi, mis on tingitud ajakirja läbivast tähtede huvitavast paigutusest ja järskudest suuruse muutustest. See võib olla nii plussiks kui ka miinuseks. Kultuuriajakirja puhul on ehk just soovitud lugemist huvitavamaks muuta. Minu puhul see ei tööta.

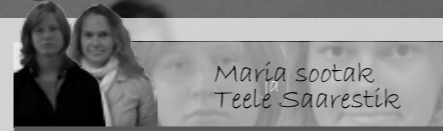
Kõige rohkem häiris Muusa juures mind kui suurt muusikaastajat oma lemmikkunstiliigi alaväärtustamine. Vaeseid muusikaartikleid kokku lu-

gedes sain neid 3 (mis sõna otseses mõttes räägivad muusikast). Võrreldes teatri, filmi või kirjandusega on seda ikka häbematult vähe. Lähemalt vaadates tuleb välja, et filmi- ja muusikalehekülgede eest vastutab üks ja seesama isik – Dagmar Reinolt, kes on küll tunnustatud DJ, kuid jutu järgi Muusas näib rohkem filmidest huvitatud olevat.

Siiski toob Muusa kultuuritavainimesele lähemale. Loodame, et Muusa jääb püsima. „Muusat on vaja selleks, et olla õnnelik,“ nagu ütles toimetuse liige Sash Uusjärv.

Age Salo: „Suhteliselt kerge võit oli!“

Maria sootak
Teelä Saarestik

Reedel, 26. jaanuaril toimus sõpruskohtumine saalihokis Hugo Treffneri Gümnaasiumi ja Lähte Ühisgümnaasiumi õpetajate vahel. HTG õpetajad võitsid ülekaalukalt 13:4. „Rahulik mäng oli, selline pingevaba ma ütleksin. Värvavas hakkas jahe. Arvan, et suhteliselt kerge võit oli. Meil oli taktika paigas, see päästis hästi, läks tööle!“ leiab Age Salo, kes teisel poolajal täitis edukalt ja suurepärase tõrjetega värvavahi rolli. Suurepärase kauglöökidega paistis silma

Priit Parisoo, kelle nimele kogunes kena hulk väravaid. Nauditavat triblingut ja söödumängu näitas Heivo Kikkatalo ning Ott Ojaveer andis kaitsest tugevaid pikki sööte ette ründajatele. Lähte omadest oldi igati üle, kuid arenguruumi on Uve Saare sõnul veel küllalt.

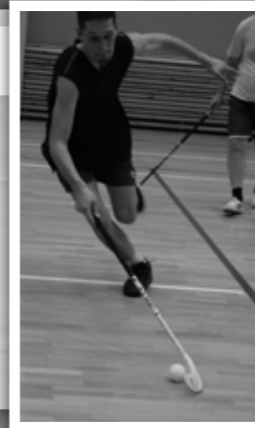
„Kui ma kuulsin, et nemad niimoodi iganädalaselt üldse ei harjuta, siis sain aru, et me küll võitsime, aga tegelikult oleme meie palju nõrgemad kui nemad. Nemad ei ole harjutanud nii nagu meie ja mängivad väga hästi. Meie, kes me iga päev harjutame, oleks võib-olla veel paremini pidanud nende vastu astuma,“ ütles Saar.

Heivo Kikkatalo

tehnilisim

Eeskuju/d: Kõik mängivad juba nii hästi, kõigil on omad trikid.
Vigastused: Ikka paar ribi, jalad ja selg.
Kepe lõhkunud? Ühe ainult. Kas just otse lõhkunud, aga lagunes mängu käigus.

Uve Saar

entusiastlikem

Töö ja saalihoki vahelised seosed: Võib-olla see, et te vaatate palliplatsil, kes kuidas mängib, kes on ründaja, kes on kaitse, kes on värava-vaht. Kui te natuke uurite, vaatate inimesi iseenesest, millise loomuga nad on, saate sealt mingeid järeldusi teha, aga kindlasti mitte põhjapanevaid. Aga töökoha pealt, tööd ja palliplatsil mängimist on siiski väga raske seostada.
Eeskuju/d: Professionaalseid ei tea, aga sellest seltskonnast Heivo.
Kepe lõhkunud? Ühe olen kindlasti.

Age Salo

emotsionaalseim

Õpetavate ainete ja saalihoki vahelised seosed: Oma ainega küll mitte. Aga selle eest on seosed olemas inimeste mängustiili ja iseloomu vahel.
Eeskuju/d: Igalt ühelt on midagi õppida. Meeldib Priit Parisoo ründestiiil.
Vigastused: Iga kord saab ainult sinikaid, mitte midagi muud hullu.
Kepe lõhkunud? Üks on läinud. Praegu on kolmas, sest esialgu me mängisime nende kehvemate keppidega, mis õpilastelgi on. Siis tulid nimelised kepid, see läks katki.

Toomas Jürgenstein

rahulikem

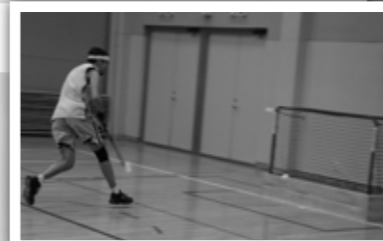
Õpetatava aine ja saalihoki vahelised seosed: Kümme käsku kehtivad ka siin väljakul. Enamasti me peame nendest kinni. Kui keegi viga saab, siis on see õnnetus.
Eeskuju/d: Õige positsiooni valiku poolest on Parisoo, triblingu poolest Siim Oks ja petete poolest Heivo.
Vigastused: Sinised plekid ja mõned niisugused lihasevenitused.
Kepe lõhkunud? Küll, aga need viimased peavad väga hästi vastu.

Siim Oks

stiilsim

Õpetatava aine ja saalihoki vahelised seosed: Kõik füüsiliseadused kehtivad, pörkseadused eriti.

Kristiina Punga

Ja nüüd algab II maailmasõda...

Helgi Tering

Seinal oleva Camus' pildi kohta: See pilt on tehtud enne surma.

Surm tuleb sirbi ja va-saraga... või ei... selle VIKATIGA!

Hea ja halb skaala on halb.

Õpetajatel tulevad lollid mõtted - nad juba on sellised.

Tšehhovi romaanid on venivad nagu härjaila - tohutult võluvad!

Merille Hommik

(20. sajandi kunsti ar-vestuse ajal vestleb Tuviga, kelle natu-ke vinguvast toonist võib järeldada, et tal töö eriti ei edene...)

T: Kust te teate et mulle mehed ei meeldi.

M: Tead, Tuvi, Kui sa oleksid homo, siis sa teaksid kõiki neid pilte peast.

Milline on A-rühma auto? Keegi ei võtaks B.A.-d tõsiselt, kui ta tuleks beezist Chevi Vanist välja.

Ülli Roostoja

In the end of their life people die. (Elu lõpus inimesed surevad.)

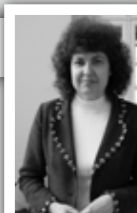

Ülle Seevri

Siis keegi soovitas-ki, et (nafta)tanker veaks tagasi minnes piima. Vot siis saaks ühe imeliku segu.

Tuuleenergia - ma arvan, et sellest me veel kuuleme...

Kas te mõnikord, kui midagi tar-bite, olete ka vaadanud, kust see pärit on?

A. L. Jõgi

Sa oled juba pool tundi rääkinud. Mina ka. Meil on midagi ühist.

Mõned teist on saa-nud kolm aastat kondoomindust.

Amfetamiinid panevad inimese kiiresti lobisema, mis ei tähenda, et pooled meie kooli õpetajad seda tarvitaks. Me teeme seda professionaalsest kretinismist.

Droogindus on teadusharu, mitte see, mida te endale iga päev manustate.

Mina saan kompensatsiooni selle eest, et te mind ei kuula, see tuleb mu pangaarvele.

Tänapäeval on täiskasvanuks saami-sel teistsugused tunnused - kui teid esimest korda Zavoodi sisse lastakse.

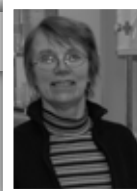
See ei ole nagu tampooninöör, mis ulatub põlvini.

Helgi Pähno

Kloor tõmbab ühist paa-ri enda poole. Vesinik jääb tühjade kätega.

Need on need kaks vana paari ning siin on noorpaarid.

Hele Kiisel

Üks vanem kolleeg üt-les: andke noortele kõik edasi, mida te teate, sest muidu lähevad teadmi-sed teiega hauda kaasa ja seal ei ole integraali vaja.

Liile Jõgi

Teie olete loovad inime-sed ja teile meeldib oma valemeid teha, aga nii ei tule ainult õi-get vastust. (huma-nitaarklassi kohta)

Aare Ristikivi

Austraalia on ka juba asustatud... Sinna ei saa ka enam kõiki Euroopa kurjategijaid saata!

6
P
E
T
A
J
A
D
P
O
L
E
K
A
O
T
A
N
U
D
O
M
A
H
U
U
M
O
R
I
M
E
L
L
L
O
E
V
A
S
A
K
U
L
T
K
I
L
D
E
P
A
R
E
M
A
L
V
A
L
K
I
N
T
E
R
N
E
T
I
S
A
I
T
E

 Tarvo Metspalu
soovib kasulikku netilehekülgi

Artis Foorum :: Esileht - M...

Foorum loomingulistele eesti noortele. Näidatakse teistele enda valmistatud teoseid: maale, joonistusi, filme jne. ning lastakse ka kuulata enda lauldud laule. Foorumis jagatakse arengu jaoks kriitikat ja korraldatakse ka duelle ning vistlusti.
<http://artis.monzi.org/>

Kultuuriaken: esileht - Moz...

Istud kodus? Igav on? Mis täna Tartus toimub? Just sellele küsimusele aitab nimetatud leht vastata. Sinna on märgitud nii päevalisi üritusi (kontserdid, vistlused, filmid, etendused, laadad, peod jms.) kui ka püsivaid üritusi (näitused, messid jne.)
<http://kultuuriaken.tartu.ee>

Looduspilt - Mozilla Firefox

Eesti loodusesõpradest fotograafidele on see just meelispaik. Üles saab laadida värskes rohelises klpsutatud pilte ning kommenteerida teiste omi. Lehel leiab ka erinevaid fotograafialaseid artikleid ja olemas on ka foorum.
<http://looduspilt.ee>

ph.otogra.ph - online phot...

Just sellise huvitava kodulehe nimega esineb meile fotograafia projekt, kus iga nädal antakse kasutajatele teema, millele üles laetav foto peab vastama. Teemaks on kas üks nimisõna, oma-dussna või tegusõna.
<http://ph.otogra.ph>

Vision - Luues Weebikunsti...

See leht on meldud kõigile, kes on huvitatud järgmistest teemadest: Adobe Photoshop, GIMP, Flash, 3D kunst, HTML, PHP, MySQL, JavaScript ja CSS. Iga asja kohta pole küll veel palju materjali, kuid lehe täiustamine ja uusi õpetusi lisandub iga nädal.
<http://vision.pri.ee/>